

विप्रवादाः विविधाः प्रवादाः पूर्वोक्ता एव ॥२॥ अत्रोत्तरमाह आत्मनि अनेतरजः औरसः निरुक्तजः स्वक्षेत्रे अन्येरेतः स्वकार्यसुक्तस्तजः प्रसृतः अनिनिरुक्तोपियोलो व्यासर क्षेत्रे तः सिंचिततजः प्रसृतजः ॥३॥ तथा पतिना त्वभार्याया मेव जातः भार्यायाः तृतीयार्थे षष्ठी दत्तपंचमः कृतः क्रीतः स्वयमुपायगम्यो वा षष्ठः अध्यूढः यस्य मानागर्भवत्येव उदात्तादृशः सप्तमः ॥४॥ षडपध्वंसजा विध्यमाणाः कानीनः कन्यायां विवाहात् प्राक् उत्पन्नश्चतुर्दशः अपसदाः वक्ष्यमाणाः षट् एते विंशतिः तान्सर्वान् पुत्रानिति विजानीहि ॥५॥ ६॥ ७॥ परवर्णीकः अनुलोमजाः षट् अपध्वंसजाः विलोमजा अपसदाः षडिति

विप्रवादाः सत्त्वहवः श्रूयंते पुत्रकारिताः ॥ अत्रानो सुहृतां राजसंशयं छेत्तुमर्हसि ॥२॥ भीष्म उवाच आत्मा पुत्रश्च विज्ञेयस्तस्यानेतरजश्च यः ॥ निरुक्तजश्च विज्ञेयः सतः प्रसृतजस्तथा ॥३॥ पतितस्य तु भार्याया भर्त्रीकसमवेतया ॥ तथा दत्तकृतौ पुत्रावध्यूढश्च तथा परः ॥४॥ षडपध्वंसजाश्चापिकानीनापसदास्तथा ॥ इत्येते वै समाख्यातास्तां विजानीहि भारत ॥५॥ युधिष्ठिर उवाच षडपध्वंसजाः केस्युः केवाप्यपसदास्तथा ॥ एतत्सर्वं यथा तत्त्वं व्याख्यातुं मे त्वमर्हसि ॥६॥ भीष्म उवाच त्रिषु वर्णेषु ये पुत्रा ब्राह्मणस्य युधिष्ठिर ॥ वर्णयोश्च द्वयोः स्यातां यौ राजन्यस्य भारत ॥७॥ एको विदुर्णो एवाथ तथा त्रेवोपलक्षितः ॥ षडपध्वंसजास्ते हितथैवापसदान् शृणु ॥८॥ चांडालो ब्राह्मणं वैद्यो च ब्राह्मण्यं क्षत्रियास्तु च ॥ वैश्यायां चैव शूद्रस्य लक्ष्यं ते पसदास्तथः ॥९॥ मागधो वामकश्चैव द्वौ वैश्यस्योपलक्षितौ ॥ ब्राह्मण्यां क्षत्रियायां च क्षत्रियस्यैक एव तु ॥१०॥ ब्राह्मण्यां लक्ष्यं ते सूत इत्येते पसदाः स्मृताः ॥ पुत्राद्येते न शक्यं ते मिथ्या कर्तुं नराधिप ॥११॥ युधिष्ठिर उवाच क्षेत्रजं केचिदेवाहुः सतं केचित्पुत्रकृजं ॥ तुल्यं वै तौ सतौ कस्य तन्मे ब्रूहि पितामह ॥१२॥ भीष्म उवाच रेतजो वा भवेत्पुत्रस्त्यक्तो वा क्षेत्रजो भवेत् ॥ अध्यूढः समयं भित्तेत्येतदेव निबोध मे ॥१३॥ युधिष्ठिर उवाच रेतजं विद्वैवेषु त्रं क्षेत्रजस्यागमः कथं ॥ अध्यूढं विद्वैवेषु त्रं भित्वा तु समयं कथं ॥१४॥ भीष्म उवाच आत्मजं पुत्रमुत्पाद्य स्य जेत्कारणांतरे ॥ न तत्र कारणं रेतः स क्षेत्रस्वामिनो भवेत् ॥१५॥

ज्ञेयं ॥८॥ ९॥ १०॥ मिथ्या कर्तुं एते पुत्रानभवंतीति वक्तुं न शक्यं तद्व्यर्थः अयं भावः अप्रमत्तेति श्रुतिरनौरसस्याप्राशस्त्यामात्रपरा यन्मे मातेति श्रुतिस्तु अनौरसस्यापि पुत्रत्वमस्तीत्येवंपरेति न कश्चिद्विरोधः तथा च अनौरस औरसो वा स जीलः आह परः पितृणां स्वर्गाय भवति विपरीतस्तु नरकायेति ॥११॥ कस्य द्वयोः पित्रोः क्षेत्रपतिनिषेक्तोर्मध्ये कस्यायं पुत्रः उभयोः पितृत्वाविशेषादित्यर्थः ॥१२॥ यथारेतो ज औरसः पुत्र एव क्षेत्रजोपि बीजदेन त्यक्तश्चेत्स्वीय एव भवति एवमध्यूढोपि रेतः पतिना त्यक्तश्चेद्दोदुरेव अत्यक्तो तु हावपि रेतः प्रदस्येवेत्यर्थः ॥१३॥ एतदेव प्रश्नोत्तराभ्यां व्याचष्टे रेतजमिति आगमः पुत्रत्वप्रापकं शास्त्रं कथं कीदृशं समयं भेदश्च कथमित्यर्थः ॥१४॥ कारणांतरे लोकापवादादिभ्येति ॥१५॥